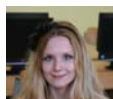

oauhnews

9. vydání

Redakce časopisu

Alena Kulleová
šéfredaktorka

Lucie Špoková
redaktorka

Aleš Botek
grafik

Editorial

2 Předmluva šéfredaktorky

Maturita

4 Pat a Mat vaří státní maturity

Středoškolská odborná činnost

6 Ohlédnutí za úspěšným ročníkem SOČ

Olympiády, soutěže, akce

8 Olympiáda v českém jazyce

9 Manažersko-ekonomická olympiáda

10 Prezentiáda

Exkurze

11 Dějepisná exkurze

Školní akce

12 Kíno a pochodové cvičení

Sport

13 Sponzoring a reklama ve sportu

15 Street dance

Vážené studentky, vážení studenti,

právě máte před sebou ať už v papírové nebo elektronické podobě 9. číslo časopisu OAUHnews, které je zároveň posledním číslem tohoto školního roku. Doufám, že se vám budou články líbit a za celou redakci přeji příjemné počtení.

A o čem se v tomto čísle dočtete?

První článek se věnuje jednomu z nejdůležitějších momentů v životě člověka – maturitě. Svůj názor na kontroverzní státní maturitu nám napsal Lukáš Pavlica ze 4.B. Dovolte, abych Lukášovi touto cestou poděkovala, protože článek psal v době, kdy se pilně připravoval na ústní maturitu a měl toho opravdu hodně.

Přinášíme vám také příspěvek od Aleny Joskové ze 2.A, který byl otištěn i v MF DNES, což je velký úspěch. Alena vytvořila na téma „Stará Evropa“ opravdu hezký článek, který určitě stojí za přečtení.

Pan profesor Skovajsa, který je školním koordinátorem soutěže Středoškolská odborná činnost, si přichystal článek, ve kterém hodnotí letošní SOČ. Všichni dobře víme, že naše škola byla letos velmi úspěšná a já věřím, že tomu tak bude i nadále.

Zuzana Borusíková z 1.A se ve svém článku zpětně ohlíží za Okresním kolem olympiády z českého jazyka a popisuje nám své dojmy z této soutěže.

Do časopisu jsem článkem přispěla i já. Vzala jsem si na mušku předkolo Ekonomicko-manážerské olympiády. Ptáte se, co to vlastně je? S tím vším vás ve svém článku seznámím a doufám, že se budoucí třeťáci také této akce zúčastní.

Magda Cíhová a Michaela Bobková, obě studentky 2.C, se s námi podělí o své zkušenosti a zážitky ze soutěže zvané Prezentiáda. Děvčata dosáhla v krajském kole skvělého úspěchu, ale ten vám neprozradím. Musíte si přečíst jejich článek.

Barbora Zpěváková ze 2.D si pro nás připravila rovnou dva články. První se týká dějepisné exkurze do Lidic. V tom druhém nás Bára seznámí se svým koníčkem, se street dance. Bára nám oba články doplnila vlastními fotografiemi.

V období přijímacích zkoušek na naši školu se pro nás studenty uskutečnily dvě odpočinkové akce – kino a pochodové cvičení. Ohlédnutí za nimi si pro nás připravila redaktorka Lucie Špoková ze 3.A.

Budeme se věnovat také sportu a ekonomice. Tyto faktory skloubil ve svém článku Filip Urbánek ze 3.D a napsal pro nás povídání o tom, jak peníze ovlivňují sport.

To je z 9. čísla vše. Všem autorům moc děkujeme za články, bez vás by časopis prostě nemohl existovat!

Chtěla bych všem studentům popřát úspěšné zakončení tohoto školního roku a příjemné prázdniny. Za celou redakci se loučím s letošními maturanty a přeji jim úspěšnou cestu na vysoké školy.

Zároveň se s vámi chci rozloučit i já společně s redaktorkou Lucií Špokovou, protože v redakci končíme, jelikož se ve 4. ročníku chceme naplno věnovat přípravám na maturitu. Nové redakci obě přejeme hodně štěstí při shánění dalších zajímavých článků a už teď se těšíme na nové číslo.

Alena Kulleová, šéfredaktorka

PAT A MAT VAŘÍ STÁTNÍ MATURITY

Někteří z těch, kteří mě lépe znají, dobře vědí, že jsem se ke státním maturitám nestavěl příliš pozitivně. Předmětem kritiky byla primárně nedostatečná informovanost žáků, která nebyla zapříčiněna ani tak našim nezájmem, jako spíše neschopností podat nám ucelený pohled na pro nás tak zásadní věc. Některé z mých obav se bohužel potvrdily a některé věci mě zastihly úplně nepřipraveného. Ačkoliv jsme byli ubezpečováni, že státní maturity jsou již poměrně stabilní a nemáme se čeho obávat, k mému velkému překvapení tomu tak nebylo.

Jednou z věcí, která mi vždy vrtala hlavou, bylo omezení počtu slov v písemné maturitě z českého i anglického jazyka. Přestože v jazyce českém jsme očekávali přesné určení počtu slov, nic takového se v zadávacím archu neobjevilo. Na papíře zářila pouze nepřilíš konkrétní informace o minimálním počtu slov. Po přesnějším určení ani vidu ani slechu. Raději jsem tedy ve strachu dodržel původně zadávaný limit a doufal, že něco podobného se neobjeví v jazyce anglickém.

Obával jsem se zbytečně, neboť zde byl počet slov naopak přesně určen, což k mému duševnímu klidu příliš neprospělo. Tato diferencovaná mnoha důvěry nebudila. S jistými obtížemi jsem se vlezl do požadovaného limitu a vypustil mnou předpokládaný konec slohu a slíbil si, že příště se nenechám omezit žádným podobně hloupým pravidlem. Konečně jsem si mohl oddechnout, neboť svou část státní maturity jsem měl za sebou. To mě však neodradilo od pozorování reakcí ostatních. Den po jazyce anglickém přišla na řadu matematika.

Když první, co jsem uslyšel, byly stížnosti, mnoho jsem se tomu nedivil, jakmile však začaly přicházet z různých stran, pokusil jsem se tomuto humbuku přijít na kloub. Přestože maturity jsou určeny pro žáky ukončující čtvrtý ročník svého středoškolského studia, s příklady z vyšší úrovně matematiky měli problémy i studenti z vysokých škol.

Je-li tedy tohle požadovaný výsledek, ptám se, co nám tedy státní maturity vlastně přinesly? Svěrázným způsobem nás naučily, že očekávat v životě to nejrozměšší není úplně nejspolehlivější taktika do budoucna. Přestože vyšší maturita z matematiky bude hodnocena mírněji, než se původně předpokládalo, příliš dobré světlo to na pokus o zrození nového maturitního systému nevrhlo.

Při ceně, kterou náš rozpočet státní maturity stály, bychom očekávali nejspíše něco mnohem více funkčního a ustáleného. Dostalo se nám dortu jako od Pejska a Kočičky, kterým věrně pomáhali Pat a Mat. Zmatená a předražená všehochoť, o které nejen učitelé, ale ani sami zadavatelé nevěděli, jak se nakonec vyvine. A to ještě uvidíme, jak se maturity změní pro ty, co přijdou po nás. Snad jim bude chutnat více než mně.

Lukáš Pavlica, maturant

BABIČČINA PLACIČKA

„Alenko, nechala sis u mě tu placičku,“ vyhrkne babička, když vcházím do jejího útulného pokoje, kde je vždy všechno uklizené a voňavé. „Jakou placičku, babi?“ zeptám se, protože nemám tušení, o co může jít. „Tož jak jsi mi onehdá chtěla pustit ten dokument o lachtanech. Ta placička tu zůstala.“ No a v tu ránu mi to došlo. „No jóó, babi, myslíš CDéčko,“ řekla jsem s úsměvem na tváři, „to je cédéčko,“ hláskovala jsem pomalu. „No hádat se s tebou nebudu, ale pro mě je to prostě placaté kolo,“ rázně odpověděla babička a odkračela k plotně udělat mi čaj.

Velmi mě udivuje, jak staří lidé neumí porozumět technice. Chápu, že vývoj šel a pořád jde rapidně dopředu, ale když to zvládám vnímat já, proč ne oni? Kde se stal ten zlomový okamžik, kdy někteří senioři přestali rozumět technice? Nebo jen nechtějí porozumět? Nedokážu si sebe samu představit za padesát let, že budu tak strašlivě mimo chod světa.

Kdybych já byla stará, nejspíš bych ani nechtěla porozumět. Před sto lety lidé věděli, co je dobré a zlé, kde je nebezpečí a kde ne. Dnes je všechno nejasné, uspěchané a s lidmi mluvíme jen přes internet. Nevíme, kde jsou naše hranice. Myslím si, že moji babičce, která říká CDéčku placička, je ze všeho nejlíp. Těším se, až budu stará a nebudu muset rozumět modernímu světu.

Alena Josková, 2.A

OHLÉDNUTÍ ZA ÚSPĚŠNÝM ROČNÍKEM SOČ

Vážení čtenáři,

školní rok nám uplynul jako voda ve vysychající řece Moravě, a proto mi dovoluťe „krátké“ poohlédnutí za kvalitní organizací a úspěchy našich žáků v letošním ročnku Středoškolské odborné činnosti.

Jako školní koordinátor jsem ročník 2012 soutěž SOČ pojal s úsilím sobě vlastním. Již v prvních měsících školního roku se postupně začala utvářet poměrně početná skupina žáků, kteří se rozhodli zapojit do této zajímavé a dlouhodobě v oblasti středního školství uznávané soutěže. Po loňských vynikajících výsledcích ležela na nově zapojených žácích tíha zodpovědnosti se výsledkově svým v minulém ročníku úspěšným spolužákům alespoň přiblížit. Nikdo nechtěl svou práci odbýt, a tak se to žáky na konzultacích jenom hemžilo a vyučující jako odpovědní vedoucí svých oborů měli plné ruce práce. Vzhledem k velkému počtu soutěžících a tomu odpovídajícímu množství úkolů bylo třeba, abych se i já zapojil do sociální sítě Facebook a mohl tak postup prací lépe koordinovat. Tímto jsme s žáky dokázali práce dokončit a v odpovídající kvalitě připravit na školní přehlídku, jejíž samotná organizace si vyžádala značné úsilí. Velký počet soutěžících vyvolal potřebu zajistit větší množství cen, a proto jsem oslovil několik místních firem a projednal s nimi možnost zapojení se do této soutěže formou sponzoringu. Musím říci, že se to s přispěním jedné z kolegyně opravdu podařilo a úspěšní žáci tak byli oceněni hodnotnými cenami.

Po školním kole bylo třeba na základě připomínek jednotlivých členů poroty práce mírně upravit, zaregistrovat a odeslat je okresní koordinátorce k zařazení do okresní přehlídky, která se tradičně konala v budově Gymnázia Uherské Hradiště. Zde se naši žáci předvedli ve skvělé formě a v obsazených oborech, mezi něž patřily Ekonomika a řízení, Informatika, Historie, Geologie a geografie, Zemědělství, Učební pomůcky, Psychologie, Sociologie, Pedagogie a problematika volného času, ale též Fyzika a Zdravotnictví, dosáhli vynikajících výsledků, kdy šest prací obsadilo 1. místo, čtyři práce se umístily na 2. místě, dvě práce byly třetí a jedna práce skončila na 5. místě. Tato umístění znamenala historicky nejúspěšnější účast našich žáků v okresním kole SOČ korunovanou jedenácti postupy do krajského kola. Ekonomicky vyjádřeno, počtem postupujících jsme překonali svou hranici produkčních možností. Krajské kolo se uskutečnilo 20. dubna tradičně na Gymnázium J. A. Komenského v Uherském Brodě. Krajský koordinátor RNDr. Drahoslav Viktorýn jako obvykle vytvořil příjemnou soutěžní atmosféru. Naše škola měla největší zastoupení v kraji, tudíž jsme očekávali, že i v letošním ročníku, do kterého bylo přihlášeno 88 postupujících z okresních kol v Uherském Hradišti,

Zlíně, Vsetíně a Kroměříži, některý z našich žáků postoupí do celostátního kola. A podařilo se. Žák David Kovařík ve svém oboru Informatika zvítězil, stejně tak i dvojice zkušených soutěžících Soňa Pokorníková a Kateřina Cigánková, které postoupily z prvního místa v oboru Ekonomika a řízení již podruhé do celostátního kola. Velkým úspěchem pro naši školu bylo druhé místo dvojice žáků Miroslava Gabrielová a Adam Červenka, která v silně obsazeném oboru Učební pomůcky byla odměněna nominací do licitačního kola.

Za úspěšný letošní ročník SOČ musím poděkovat všem zúčastněným žákům, kteří i na svá bedra vzali vytvoření odborných prací, jejich odpovědným vedoucím za pomoc a rady, které v rámci konzultací žákům poskytovali, vyučujícím cizích jazyků za asistenci při překladech anotací, třídním učitelům za ochotu a příkladnou spolupráci, ale též sponzorům, kteří umožnili ocenit úspěšné soutěžící hodnotnými dary. Výstupem letošního ročníku SOČ je kromě řady medailových umístění hlavně zvýšení znalostního a dovednostního potenciálu žáků, kteří se soutěže zúčastnili, a tím dosažení vyšší kvality v procesu vzdělávání.

Adam Skovajsa, školní koordinátor SOČ

Přemysl Vojtěšek, 3.A

OLYMPIÁDA V ČESKÉM JAZYCE - OKRESNÍ KOLO

Ve středu 21. března se uskutečnilo okresní kolo Olympiády z CJL. Konalo se na SOŠ a gymnáziu ve Starém Městě. Zúčastnilo se asi 20 studentů a studentek z okolních škol, ale i přes tento ne zrovna moc velký počet soutěžících zde byla konkurence opravdu velká. Naši školu jsem reprezentovala já a Alena Kulleová, doprovázela nás paní profesorka Kučerová.

Olympiáda se skládala opět ze dvou částí. První byla gramatická, ve které se ukrývalo hodně záluďných úkolů. A v druhé části jsme měli napsat úvahu na téma Ukaž problému cestu, jinak neodejde. Psaní slohovek mi nevaďí, ale tohle téma se mi opravdu nelíbilo, nebyla jsem ale sama. Když jsem se bavila s ostatními soutěžícími, měli většinou stejný názor.

My dvě jsme se sice neumístily na předních místech, ale poslední jsme také nebyly. Toho jsem se totiž bála nejvíc. Doufám, že příští rok bude mít někdo z naší školy větší štěstí.

Zuzana Borusíková, 1.A

MANAŽERSKO-EKONOMICKÁ OLYMPIÁDA

V pátek 13. dubna se na naší škole uskutečnilo předkolo Manažersko-ekonomické olympiády, kterou pro žáky 3. ročníků pořádá Fakulta managementu a ekonomiky Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně. Dobré umístění v tomto kole je vstupenkou do finále, odkud je to už jen malý krůček k přijetí na Fakultu managementu a ekonomiky ve Zlíně bez přijímacích zkoušek. Motivace byla tedy obrovská.

Vše se konalo písemně formou testových otázek. Na celý test byl časový limit 50 minut. Dodržování pravidel kontrolovala paní profesorka Macháčková. Čekalo na nás celkem 100 otázek, které byly rozděleny do tématických okruhů:

- ekonomie
- management
- matematika a logika
- všeobecný ekonomický přehled
- anglický jazyk.

Můj celkový dojem z tohoto předkola byl velmi dobrý. Některé otázky se nás ptaly na věci, které podle mě patří mezi nejzákladnější znalosti studenta ekonomického oboru. Když jsem poslouchala názory ostatních soutěžících, tak jsem zjistila, že velký problém byl tematický okruh anglický jazyk, kde jsme doplňovali do textu chybějící časy.

Jsem moc zvědavá, jak si naši studenti vedli a jestli se někteří z nich dostanou do velkého finále, které se uskuteční 16. června ve Zlíně v Univerzitním centru.

Alena Kulleová, 3.D

PREZENTIÁDA

Pan učitel Skovajsa nás nabádal a lákal: „Najde se u vás ve třídě někdo, kdo by se htěl přihlásit do kvalitní soutěže Prezentiáda? Letošní téma je Můj nový předmět. Práce má být odevzdaná do 14 dní... Budete soutěžit o hodnotné ceny od firmy BENQ a Microsoft.“ A tak jsme si řekly, proč ne a do této super soutěže jsme se přihlásily.

Téma prezentace, Kreativní ekonomika, bylo díky našemu učiteli ekonomiky hned na světě a my s hrůzou zjišťovaly, kolik práce nás čeká. Nakonec jsme pojem kreativní ekonomika přece jen pochopily a vypracovaly prezentaci, která nás dostala do krajského kola. Z nespočtu mnoho kvalitních prezentací vybrali i tu naši, už to pro nás byl velký úspěch. O tom, že nás čeká úspěch ještě daleko větší, jsme neměly ani zdání.

Krajské kolo konané ve Zlíně se neslo v úžasném duchu. Pořadatelé se povzbudivě usmívali a všichni už byli zvědaví na vybraných 12 prezentací. Dobrovolně jsme si vybrali být první v pořadí, ať si můžeme zbytek prezentujících v klidu užít. Byla to pro nás obrovská zkušenost vidět ostatní a moci se s nimi srovnávat, poučit se z jejich chyb nebo naopak okoukat něco užitečného.

Před vyhlášením výsledků jsme si s holkami řekly, že umístění v krajském kole už pro nás není tolik důležité. Myslím, že oproti ostatním týmům jsme byly klidné a nevěřily jsme v náš postup. O to více nás zaskočila moderátorka soutěže, když oznámila, že náš tým dostal Divokou kartu!

Skončily jsme na krásném 2. místě a jsem si jistá tím, že za celý náš tým MKM, který jsem tvořila já, Michaela Bobková, Kateřina Oslzlová a také pan učitel Skovajsa. Mohu říci, že jsme na sebe pyšné! Přes všechny trampoty, které nás během soutěže provázely, jsme dokázaly obstát v silné konkurenci. Ale co pro nás znamená nejvic, je právě náš pocit z dobře odvedené práce.

Těšíme se na další ročník Prezentiády!

Magda Cíhová a Michaela Bobková, 2.C

DĚJEPISNÁ EXKURZE

Ve čtvrtek 12. března v sedm hodin ráno vyjel autobus plný žáků naší školy s učitelským dozorem a panem školníkem směr Kutná Hora. Bohužel, díky silnému větru a dešti jsme si krásu chrámu sv. Barbory a historické jádro města nemohli naplno užít. Navštívili jsme také místní kuriózní kostnici, kde veškerá výzdoba interiéru, od svícňů po girlandy, je zhotovena z lidských kostí.

Odpoledne nám počasí konečně přálo, a tak prohlídka Malé pevnosti v Terezíně také návštěva muzea Terezinského ghetta proběhla s příjemným sluníčkem v zádech. Po náročném dni si žáci řádně odpočinuli v luxusním hotelu.

Pátek jsme nastartovali vydatnou snídaní a poté nás autobus přesunul do památníku Lidice. Zde si nás průvodci rozdělili do skupin a seznámili s podrobnějšími informacemi o lidické tragédii. Samozřejmě jsme prošli i pietní území, základy lidických domů i známý památník dětským obětem války od sochařky Marie Chytilové. Součástí prohlídky byla i návštěva velmi působivé multimediální expozice s autentickými vzpomínkami lidických pamětníků.

Dějepisná exkurze se každopádně vydařila a přinesla nám mnoho nových a užitečných informací.

Barbora Zpěváková, 2.D

KINO A POCHODOVÉ CVIČENÍ

Dne 23. dubna studenti Obchodní akademie zhlédli film Králova řeč (The King's Speech). Tento historický film nám přiblížil přátelství mezi koktavým králem Jiřím VI. (Colin Firth) a svérázným terapeutem řeči Lionelem Loguem (Geoffrey Rush) v období, kdy Británie stojí na prahu 2. světové války a zoufale potřebuje silného vůdce. Film, který režíroval Tom Hooper, získal v roce 2010 čtyři Oscary, včetně jednoho Oscara za nejlepší film.

Colin Firth si za svůj strhující herecký výkon odnesl Oscara za nejlepší mužský herecký výkon. Díky tomuto filmu jsme si nejen zopakovali učivo dějepisu, ale byl také příjemným zpestřením dne.

Následující den se studenti vydali na túru po okolí Uherského Hradiště. Jelikož se v naší škole v té době konaly přijímací zkoušky, jednotlivé skupiny tříd se shromáždily v parku za školou, odkud začalo naše pochodové cvičení. Třídní profesoři obdrželi pokyny a mapku s plánovanou trasou a mohlo se vyrazit.

První a druhé ročníky šly směrem podél řeky Moravy a zbývající ročníky šly směrem ke Kunovskému lesu. Zrána počasí nebylo příliš slunečné, vítr silně foukal a my jsme byli rádi, když jsme konečně dorazili k cíli. Tam jsme měli každý za úkol anonymně vyplnit dotazník první pomoci, což jsme hravě zvládli a po krátkém odpočinku jsme se opět mohli vydat na zpáteční cestu. Počasí se nakonec vylepšilo, sluníčko vylezlo z mraků a doprovázelo nás až ke škole, u které jsme se všichni rozešli.

Byl to moc příjemný den a určitě každý z nás byl rád, že může strávit čas na čertvém vzduchu i mimo školu.

Lucie Špoková, 3.A

SPONZORING A REKLAMA VE SPORTU

Reklama patří ke sportu jako vejce ke slepici a velmi pomáhá sportovním klubům i jednotlivcům k úspěchu, většinou platí, že čím úspěšnější tým či sportovec, tím má více sponzorů a ti chtějí za peníze, které jim dávají nějakou odměnu, a tou je reklama.

Reklama se podle mě dá rozdělit na dva typy. Prvním je, že nějaká firma sponzoruje sportovní klub a ten ji za to propaguje na dresech, na stadionech ...

Druhým je, když nějaká firma vyrábějící sportovní potřeby dává své výrobky světznámým hráčům a ti jsou chodící reklamou pro danou firmu a firmy si je pojišťují smlouvami, aby neutekli ke konkurenci, protože rozdily například mezi kopačkami nejsou velké, jestli je vyrábí Nike, Adidas či Puma a těmto firmám se tyto peníze vrací velmi rychle, jelikož sportovní přenosy vidíte téměř každý den.

Začátky tohoto konkurenčního boje byly mezi firmami Adidas a Puma, které založili bratři Adi a Rudolf Dasslerovi, kteří nejdříve pracovali spolu v rodinné firmě, ale po nedorozuměních se v roce 1948 rozešli a založili si každý svou firmu, Adi – Adidas a Rudolf – Puma. Od 30. let 20. století dostávali úspěšní atleti a fotbalisté od bratrů tretry a kopačky.

V roce 1954 nastal zlom, když trenér německé fotbalové reprezentace Sepp Heberger přišel za Rudolfem Dasslerem a chtěl po něm peníze za to, že prosadí, aby německá reprezentace nosila obuv a oblečení od Puma, avšak Rudolf odmítl dát Hebergerovi peníze, a tak Heberger přišel za Adim a uspěl a od té doby má německá reprezentace oblečení značky Adidas.

O Pelého, nejlepšího hráče 70. let, uzavřely firmy mezi sebou dohodu, že na Mistrovství světa v roce 1970 v Mexiku s ním žádná neuzavře sponzorskou smlouvu. Rok poté však Rudolfův syn jel osobně za Pelém a dal mu 100 000 dolarů, pokud bude nosit kopačky značky Puma a tak se i stalo.

V 70. letech vstoupil na trh další hráč, kterým byla americká firma Nike, její popularita šla strmě nahoru a v roce 1985 začala prodávat nejznámější botu – Nike Air Jordan a tato kolekce má už 25 sérií, každý rok se vydává jedna nová kolekce, její reklamní tvář se stal nejslavnější americký basketbalista Michael Jordan.

Ve 21. století jsou částky, které dávají firmy hráčům, neuvěřitelné. V roce 2009/2010 vydělal David Beckham na reklamách 25 milionů eur, což je 625 milionů korun, avšak pořád to není nejvíc. Maximum na reklamách vydělal Tiger Woods, hráč golfo, který si přišel ročně na 1,5 miliardy korun.

Avšak fotbalisté, hokejisté či golfisté nepotřebují reklamu ke svému příjmu, jelikož sportem vydělávají hodně. Nejbohatším hráčem v sezóně 2009/2010 byl Lionel Messi s 33 miliony eur (850 milionů korun). Jeho příjmy z reklamy, zhruba poloviční, jsou pro něj „nic“.

Avšak pro sportovce, kteří většinou sportují jako jednotlivci, hlavně atleti, si musejí pomoci reklamou vydělat na to, aby kvalitně trénovali a mohli se zúčastňovat soutěží.

Nejvíce vydělávajícím atletem je Usain Bolt, který spolupracuje s firmou Puma a je její hlavní tváří pro atletiku. Rozdíly mezi oběma pohlavími jsou také velké, první žena je až ve třetí desítce nejbohatších sportovců. Je to tenistka Maria Sharapovová.

Chci vidět, až kam budou růst odměny pro sportovce a jestli se v nejbližších letech někdo přiblíží k Woodsovým 1,5 miliardám za rok.

Filip Urbánek, 3.D

STREET DANCE

Tancuji už od 8 let. Začínala jsem baletem asi jako každý tanečník, ale nebavila mě na něm ta jednotvárnost. Člověk se při baletu musí řídit určitými pravidly, nemá moc prostoru na sebevyjádření. Proto jsem se začala zajímat o street dance kurzy a brzo se připojila k místní taneční komunitě. Streetový tanec je v poslední době velmi populární. Dokonce se dostal i na divadelní prkna například v Brně, Praze, Českých Budějovicích.

V současné době najdeme v každém větším městě několik tanečních skupin. Máme na výběr velké množství workshopů, seminářů, letních kurzů, kde vyučují i zahraniční lektori, což je velká výhoda. Zde se tanečník dozví víc o hipopové kultuře, o nových prvcích a jevech v tanci. Díky informacím a zkušenostem si tanečník sám najde svou vlastní cestu, svůj styl.

Street dance se dělí na mnoho tanečních stylů, mně je nejbližší House dance, při němž jde hlavně o propojení tanečnicka s hudbou, ale také holčičí záležitosti jako dancehall a wack jsou mi velmi blízké. Momentálně tancuji v Fixide crew. Trénujeme třikrát do týdne a snažíme se projíždět co nejvíce soutěží a battlů na Zlínsku. Také vystupujeme na různých společenských akcích jako jsou plesy, Den země, politické kampaně...

Barbora Zpěváková, 2.D

Obchodní akademie a Vyšší odborná škola s právem státní jazykové zkoušky, nádražní 22, 686 57
www.oauh.cz